

Imma Tubella novel·la el destí tràgic del príncep Mdivani

“Un secret de l'Empordà” aprofundeix en la desaparició de les joies dels Thyssen a Albons el 1935

L'autora sosté que Himmler va enviar-hi la Gestapo per recuperar-les

Imma Tubella va començar a interessar-se en la història del príncep Mdivani i la misteriosa desaparició de les joies de la família Thyssen fa més de vint anys. Foto: JOAN SABATER.

Com a Rashomon, no podem saber la veritat. Qui es va quedar les joies? Potser ara ja té tan poca importància com saber qui va matar el samurai en la pel·lícula d'Akira Kurosawa, excepte que de tant en tant n'apareix alguna en una casa de subhastes i, com en la faula oriental, es torna a fer present la mesquina i fascinant naturalesa humana. A Imma Tubella (La Bisbal d'Empordà, 1953) li agradava projectar la pel·lícula de Kurosawa als seus alumnes de teoria de la comunicació perquè experimentessin per si mateixos les arts de la trama i els neguits de la ficció, i ara admet que, a l'hora d'escriure la seva primera novel·la, se n'ha servit també per deixar en suspens un relat al qual, aparentment, ja no era possible afegir-hi res més.

Un secret de l'Empordà (Columna) reconstrueix, a partir d'una llarga investigació, l'accident de cotxe en què l'agost de 1935 va morir, a la carretera d'Albons, el príncep Alexis Mdivani quan es dirigia des del Mas Juny dels Sert cap a Perpinyà acompanyat de la seva amant, la baronessa Maud von Thyssen, que va resultar malferida en el xoc. Pocs episodis han deixat una petjada tan fonda en la memòria de la Costa Brava fastuosa d'entreguerres, paradís d'intel·lectuals, aristòcrates i nazis, com aquesta tragèdia que

posava fi a la innocència de tota una generació per mitjà d'una mort, un escàndol per adulteri i un misteri mai no resolt pel destí de les joies que la parella transportava en un maletí. Imma Tubella no s'hauria acostat mai a aquesta història si no fos que, fa més de vint anys, va comprar-se una casa a Albons, davant mateix del revolt on va bolcar el Rolls del príncep Mdivani, i intrigada per la llegenda que encara mantenien viva els veïns, va començar a indagar. Amb sorpresa, va descobrir que fins i tot la seva mare se'n recordava: “Oh, el príncep... Era tan guapo!” Al seu enterrament, a Palamós, diuen que van anar-lo a plorar totes les noies en edat de ballar de l'Empordà, i no és gens estrany tenint en compte com li agradava freqüentar les festes majors de l'entorn, encara que la seva especialitat era enamorar dones riques (Louise Astor, Barbara Hutton), i també algunes de casades, com la malaurada senyora del baró Heinrich von Thyssen. L'escàndol per la infidelitat matrimonial (“a la clínica Coll de Girona, on va ser ingressada la dona, se sentien crits cada cop que hi anava de visita el marit”, assegura Tubella) va quedar eclipsat aviat, però, per l'enigma de les joies desaparegudes.

En la novel·la, l'autora aprofundeix en l'interès que el cas va despertar en la Gestapo, que el 1942 enviaria els seus agents almenys en dues ocasions a Albons per interrogar la població servint-se d'un manual policial escrit per un tal Müller, que “cap al final de la guerra va acompanyar Hitler a Barcelona en avió, va regalar l'aparell a Franco i se'n va tornar sol a Berlín, on moriria al búnquer”, afegeix Tubella en un to intrigant que abona la teoria que el Führer s'hauria escapat de la mort. Sovint s'ha conjeurat que va ser el mateix Thyssen qui va enviar la Gestapo a recuperar el tresor, però Tubella no creu en aquesta hipòtesi, sobretot perquè un germà del baró, per

aquelles mateixes dates, acabava de ser confinat en un camp de concentració, cosa que rebatria la seva influència dins el règim.

En canvi, sosté que va ser Heinrich Himmler en persona qui, coincidint amb el viatge a Montserrat per buscar el Sant Grial, va desplaçar-se a Albons per esbrinar el parador d'unes joies entre les quals hi havia una esplèndida maragda que hauria format part del calze llegendari. Tubella, que abans d'aquesta novel·la no havia escrit cap altre text de ficció "excepte un conte quan tenia deu anys en què al final es moria tothom", s'ha basat en gran part en els records de Ciset Costa, de Can Rabós d'Albons (el narrador Joan en el llibre), la família del qual era molt coneguda entre la intel·lectualitat de l'època per una pomada contra el reuma de la qual era especialment addicta Gala Dalí. Amb astúcia, l'escriptora diu que ha arribat a esbrinar qui es va quedar les joies, però no ho revelarà, encara que al poble ja fa anys corria la brama que un determinat pagès es va enriquir de sobte després de l'accident.

Publicat a:

-El Punt Avui. Comarques Gironines 05-10-2016 Pàgina 20

Font del document:

<http://www.elpuntavui.cat/cultura/article/19-cultura/1009969-imma-tubella-novel·la-el-desti-tragic-del-princep-mdivani.html>